

- subsidiair, verweerster te veroordelen tot teruggaaf van het bedrag van 479 332,40 EUR, vermeerderd met interesten tegen het Italiaanse wettelijke tarief, te rekenen vanaf 4 januari 2004 tot de datum van volledige betaling, verminderd met het op 25 januari 2005 betaalde bedrag van 461 979 EUR;
- hoe dan ook, verweerster verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep, ingesteld krachtens artikel 238 EG, vordert de Commissie teruggaaf van de voorschotten die aan Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa (hierna: „Antiche Terre” of „verweerster”) in het kader van het THERMIE-programma zijn uitgekeerd voor de aanleg van een installatie voor de opwekking van elektrische energie (10 MWe) door een innovatieproces van verbranding van biomassa. Het referentiecontract (nr. BM/188/96) was door verzoekster opgesteld met verweerster, als coördinatrice, en met twee andere vennootschappen, waarvan de ene is gevestigd in Finland en de andere in Spanje.

Antiche Terre heeft een aantal aanzienlijke vertragingen opgelopen aan het begin van haar activiteiten. Zij heeft op haar verzoek verlenging gekregen van de termijn voor de voltooiing van de werkzaamheden. Verweerster heeft bovendien een substantiële wijziging van de installatie voorgesteld, die impliceerde dat van het innovatieproces van verbranding van biomassa werd afgezien, waardoor duidelijk minder energie werd opgewekt dan aanvankelijk opgegeven.

De Commissie kon geen toestemming verlenen voor een dermate radicale wijziging van het project, waarvoor in het kader van het THERMIE-programma geen financieringsmogelijkheden zouden bestaan.

Nu vaststond dat verweerster de installatie niet zou realiseren zoals opgegeven in het aanvankelijk gepresenteerde project, zag de Commissie zich gedwongen contract BM/188/96 te beëindigen met de verklaring dat nu het project niet zou worden uitgevoerd, zij zou kunnen overgaan tot gehele of gedeeltelijke terugvordering van de aan verweerster betaalde voorschotten.

Daarop heeft de Commissie Antiche Terre meerdere malen vergeefs gevraagd om teruggaaf van de voorschotten ten bedrage van 479 332,40 EUR. Na het invoeren van de waarborg en na nogmaals enkele malen om teruggaaf te hebben verzocht, wendt de Commissie zich thans tot het Gerecht van eerste aanleg.

Beroep ingesteld op 11 februari 2009 — Nycomed Danmark/EMEA

(Zaak T-52/09)

(2009/C 82/58)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Denemarken) (vertegenwoordigers: C. Schoonderbeek en H. Speyart van Woerden, advocaten)

Verwerende partij: Europees Geneesmiddelenbureau

Conclusies

- het bestreden besluit nietig verklaren;
- het Europees Geneesmiddelenbureau verwijzen in zijn eigen kosten en die van Nycomed.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep strekt tot nietigverklaring, op grond van artikel 230 EG en artikel 73 bis van verordening (EG) nr. 726/2004⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1901/2006 van het Europees Parlement en de Raad⁽²⁾, van besluit „EMEA-000194-IPI01-07” van het Europees Geneesmiddelenbureau (hierna: „EMEA”) van 28 november 2008 tot afwijzing van haar aanvraag voor een productspecifieke vrijstelling als bedoeld in artikel 11, lid 1, sub b, van die verordening.

Verzoekster heeft die vrijstelling aangevraagd voor een beeldvormingssysteem voor echocardiografisch onderzoek door middel van ultrasone trillingen dat onder de merknaam Imagify in de handel zou worden gebracht en was bedoeld om bij volwassenen coronaire hartziekte („CHZ”) te diagnosticeren. Bij het bestreden besluit heeft het EMEA verzoekster die vrijstelling geweigerd op grond dat het bij de ziekte of aandoening waarvoor het geneesmiddel bedoeld is, niet om CHZ gaat, maar om een gestoorde myocardperfusie, die ook bij kinderen voorkomt.

Volgens verzoekster is het bestreden besluit onrechtmatig omdat het is gebaseerd op een haars inziens onjuiste uitlegging en toepassing van het begrip „ziekte of aandoening waarvoor het geneesmiddel bedoeld is” in de zin van artikel 11, lid 1, sub b, van verordening nr. 1901/2006, nu het geen rekening houdt met de therapeutische indicatie die wordt genoemd in de gelijktijdige aanvraag voor een communautaire vergunning voor het in de handel brengen en eraan voorbijgaat dat een gestoorde myocardperfusie geen ziekte of aandoening is, maar een symptoom van verschillende ziekten.

Voorts acht zij het bestreden besluit onrechtmatig omdat het EMEA daarmee poogt om misbruik te maken van zijn bevoegdheden op grond van artikel 11, lid 1, sub b, en artikel 25 van verordening nr. 1901/2006 teneinde een doel te bereiken dat niet met die bepalingen wordt beoogd, namelijk de verplichting om een plan voor pediatrisch onderzoek voor te stellen voor indicaties die niet worden bestreken door de gelijktijdige aanvraag voor een communautaire vergunning voor het in de handel brengen.

- (¹) Verordening (EG) nr. 726/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 tot vaststelling van communautaire procedures voor het verlenen van vergunningen en het toezicht op geneesmiddelen voor menselijk en diergeneeskundig gebruik en tot oprichting van een Europees Geneesmiddelenbureau (PB L 136, blz. 1).
- (²) Verordening (EG) nr. 1901/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende geneesmiddelen voor pediatrisch gebruik en tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1768/92, richtlijn 2001/20/EG, richtlijn 2001/83/EG en verordening (EG) nr. 726/2004 (PB 2006, L 378, blz. 1).

Beroep ingesteld op 11 februari 2009 — Schemaventotto/ Commissie

(Zaak T-58/09)

(2009/C 82/59)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Schemaventotto SpA (Milaan, Italië) (vertegenwoordigers: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza, M. Piergiovanni, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- de beschikking(en) vervat in de brief van 13 augustus 2008, nr. C(2008) 4494, die door Commissielid Kroes, in naam van de Europese Commissie, is verzonden aan de Italiaanse autoriteiten, betreffende een procedure in de zin van artikel 21 van de verordening betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (zaak COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade), nietig te verklaren; en
- de Commissie te verwijzen in de aan de verzoekende partij opgekomen kosten van het onderhavige geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen de beschikking die in het schrijven van Commissielid Kroes van 13 augustus 2008 zou zijn vervat en waarbij, aldus de verzoekende partij, de verwerende partij de Italiaanse autoriteiten heeft meegedeeld de zaak COMP/M.4388 Abertis/Autostrade uit hoofde van artikel 21 van verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad van 20 januari 2004 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (hierna: „verordening”) niet te willen voortzetten. De Commissie billijkt namelijk de op de verordening

gebaseerde wetgevingsmaatregelen betreffende de goedkeuringsprocedure voor de „overdracht” van concessies betreffende autosnelwegen (richtlijn uit 2007 en decreet uit 2008). In voornoemde brief behoudt de verwerende partij zich echter haar standpunt voor met betrekking tot de verenigbaarheid van de Italiaanse regeling betreffende de goedkeuringsprocedure voor de overdracht van de concessies betreffende autosnelwegen met de regels betreffende de interne markt.

Ter ondersteuning van haar beroep stelt de verzoekende partij dat er sprake is van schending van artikel 21 van de concentratiecontroleverordening, waarbij zij zich baseert op de volgende overwegingen:

- De Commissie kan zich niet baseren op wijzigingen van het relevante rechtskader die na 31 januari 2007, de datum van de voorlopige beoordeling, hebben plaatsgevonden. Aangezien de bevoegdheden van de Commissie, wat de controle ex artikel 21, lid 4, van de verordening betreft, nauw zijn verbonden met de context van de beoordeling van een bepaalde concentratie met communautaire dimensie waarbij de litigieuze nationale maatregelen aanknopen, konden de latere wijzigingen van de regeling geen gevolgen hebben voor de eerdere gedragingen van de Italiaanse autoriteiten, welke gedragingen tot gevolg hebben gehad dat partijen in december 2006, drie maanden na de goedkeuring van de concentratie ex artikel 6, lid 1, sub b, van de verordening, van de betrokken concentratie hebben afgezien.
- De verzoekende partij stelt dat de Commissie de grenzen van haar bevoegdheden heeft overschreden/haar bevoegdheden heeft misbruikt doordat zij voor de inhoud van de uitdrukkelijke beschikking om de litigieuze Italiaanse maatregelen „niet verder voort te zetten”, een onjuiste rechtsgrondslag heeft gekozen. Door te beslissen dat de tussentijdse wijzigingen van het rechtskader zouden waarborgen dat voor de in haar voorlopige beoordeling van 31 januari 2007 geuite bedenkingen in de toekomst geen aanleiding meer zal bestaan, heeft de Commissie uit hoofde van artikel 21 van de verordening een soort beschikking gegeven waarop deze bepaling niet ziet. Zij heeft de haar bij voornoemd artikel 21 toegekende bevoegdheden namelijk gebruikt om de door een lidstaat vastgestelde maatregelen van algemene strekking verenigbaar met het gemeenschapsrecht te verklaren, en daarbij volledig afgezien van het concrete concentratievoornemen ter blokkering waarvan Italië de betrokken nationale maatregelen heeft vastgesteld.
- Met de vaststelling dat de Italiaanse regeling, zoals gewijzigd, verenigbaar met het gemeenschapsrecht is geworden, heeft de Commissie geen acht geslagen op de latere, door voornoemde nationale maatregelen in de Italiaanse rechtsorde gecreëerde onzekerheden, die zeker er niet toe hebben bijgedragen om een gunstig klimaat te creëren voor eventuele toekomstige concentraties die de Italiaanse markt voor concessies betreffende autosnelwegen raken. Bovendien had de door de Italiaanse autoriteiten in 2007 en 2008 getroffen regeling in elk geval ook onverenigbaar met artikel 21 moeten worden verklaard, daar deze in verband met een „overdracht” van een concessie betreffende autosnelwegen verplichtingen oplegt, die verder gaan dan de verplichtingen die anders op de belanghebbende rechtssubjecten zouden rusten.